

עסקים

אוספי

הנקודות

שיטה חדשה לרחמים קלים יובאה החודש עלידי קבוצת סטודנטים זרים ומופעלת עתה בארץ בהצלחה רבה.

כדי למצוא מקום עבודה בארץ עליו לצבור נקודות מסויימת של נקודות תוך ביצוע עיסקות שונות, טענו באוני הפרור ספור, לכן אנו מציעים לכבדו לחתום באמצעותנו על הדו"שועון ליי במחירי הנחה מיוחדת - 114 ל"י בלבד לתקופה של שנהיים!

התאחדות הסטודנטים יודעת על-כך ואישרה את המיבצע? - סיקפק פרופ' גולדשמיד.

בחדאי! - קראו השניים והחתימו אותו על מנוי למשך שנהיים.

למחרת החל חשש מסויים לקנן בליבו של הפרופסור. שיחת טלפון בהידיה לו כי דמי מנוי על הלייף לסטודנט הם 21 ל"י.

הרוח הנקי של הסטודנטים - 93 ל"י. מימון אקדמאי. קורבן נוסף של ה"סטודנטים היה רואה-חשבון תל-אביבי, שבי"קש בעילום שמו, למשוך וכנס סטודנט בלונדי שהציג עצמו כוואן ירוגיגוסאן מהר-לנדה, נציג החברה אינטרנשנל טירקולייטינג, שמשרדיה ברומא. לאחר שהוכיח כל זאת באמצעות כרטיס מיוחד הנושא את המינוח והתמימותיה של מנהלי החברה, הסביר כי הוא משתייך לקבוצת סטודנטים הולנדיים המנסה להשיג מקסימום של החתמות על שבועונים לועזיים.

צבירת 20 אלף נקודות מוכה במילגה של אלף דולאר, טען, "ואם אדוני יסכים לחתום באמצעותי על מנוי של הטייפ למשך שלוש שנים - יקנה לי הדבר שלושים נקודות!"

רק לאחר שחתם, גילה רואה-החשבון כי על הקבלה שניתנה לו נרשם: "אין להגיש עירעורים אלא כעבור 150 יום מעת החתימה". או גם ידע לספר כי בעצם חשד מיד שהסטודנט שהופיע בפניו לא היה הולנדי, כי אם גרמני.

איתן אורן, עסקן אגודת הסטודנטים בתל-אביב, נירתם במרץ לחקירת העניין. ממבול התלונות, שרומו למשרדי אגודת-הסטודנטים, התברר כי יש כאן עסק עם כנופייה מאור-גנת וולר נוכל בודד. התברר כי החבורה השתכנה במלון שלום בתל-אביב, וממנו עקרה למלון מוריה בירושלים. גרעין הק' בוצה היו ארבעה סטודנטים גרמניים הלומדים בארץ, שני בחורים ושתי נערות, שי הצליחו לממן בשיטה קלה זו את שהותם בארץ הקודש.

הנחה

או אנחה

מאז מלחמת-ששת-הימים עלתה יוקרתם של חיילי צה"ל בעיני האזרחים. סיסמאות בנוסח "כל הכבוד לצה"ל" הודבקו על מבניות ובתים. בעלי עסקים חלו שלטים מאירי-עיניים ובהם הודיעו על הנחות ל-חיילים.

הסמל אליאס דרויש, שעמד להשתחרר משרות-החובה שלו ולהתחיל בחיים אזרחיים, החליט לנצל את ההנחות שמציעים ל-חיילים. נכנס אליאס לחנות לצרכי חשמל מוניטור שברחוב ביאליק ברמת-גן והתעניין לדעת כמה יעלה לו רשמקול. "לך בתור חייל, אני נותן הנחה", אמר בעל החנות ודרש 345 ל"י עבור הרשמקול. שמח וטוב לב על שקנה מציאה בהנחה יצא אליאס את החנות אחרי ששילם את מחיר הרשמקול במזומן. למחרת עמד לפשוט את מדיו ואו, ידע, לא יהיה זכאי עוד להנחות הנחנות ל-חיילים.

מערת מצערת. הוא לא הספיק להתר-חק הרבה ומבטו נתקל ברשמקול בדיוק כשלו בחלון הראוה של חנות אחרת. שם, בלי הנחה מיוחדת לחיילים, היה המחיר 275 ל"י. חזר אליאס נסער לחנות מוניטור וזתע את כספו חזרה. אך בעל החנות סרב לשמוע לו.

פנה אליאס למשרד-המסחר-והתעשייה ו-

התלונן שסוחרים מרמים ועוד חיילים במדים בתואנה של הנחה לחיילים. משרד-המסחר והתעשייה ערך חקירה, שבסופה שלח מנהל המדור לסחר ושירותים מ. צוקרפיין מכתב לאליאס. "מבקרו ביקר בעסק הנ"ל", נאמר במכתב, "המנהל מר צוקרפיין שקרחה טעות מצערת בחישוב המחיר והביע את רצונו להתויר לך את ההפרש במחיר."

הלך אליאס עם המכתב לחנות, אך שם סרבו להחזיר לו את כספו שלקחו בטעות, או לקבל חזרה את הרשמקול. כשפנה אליאס לחנות בלחית עיתונאי ביקשו ממנו לבוא אחרי שעות העבודה, כדי לא לבייש את החנות בעיני הלקוחות. בא אליאס בשעות הערב ושוב סרבו להחזיר לו את כספו.

שלוש פעמים פנה החייל המשוחרר אליאס למשרד-המסחר-והתעשייה, עד שלחצו על בעל החנות להחזיר לו 70 ל"י. איש מאנשי משרד-המסחר-והתעשייה לא העלה בדעתו כלל שיש אפשרות לתבוע את בעלי החנות על הפקעת מחירים.

אמר אליאס השבוע: "זאת היתה הנחה? אנחה זאת היתה."

חיות

תרופה

לבדידות

עובדי מחלקת-הקליטה, שבאו השבוע לקבל את פניהם של העולים אשר הגיעו לנמל חיפה באונייה מולדת, התפלאו למצוא ברשימת הנוסעים את שמו של קוקו פורטורטי. "האם הוא עולה חדש או תושב חוזר?" שאלו.

"הוא תרנגול", היתה התשובה.

קוקו יודיה בנמל חיפה ביקור משפחתי

למרות היותו תרנגול, היה קוקו נוסע מכובד וחשוב על האונייה מולדת. לא היה זה סתם תרנגול, אלא תרנגול-ענק, שחור לארץ מביקור משפחתי בתול.

לשמחה פורטורטי (50) תושבת אחד מן מושבי העולים בדרום, היו שני תרנגולי-ענק, כשנפטר האחד מהם, נשאר רק קוקו שנתקף במרה שחורה. הוא סרב לאכול, התנהג בצורה תוקפנית ואפילו התרנגולות לא משכו עוד את ליבו. כיוון ששמחה פורטורטי עמדה לערוך טיול לקרוביה שבמדינת-החליטה לטול עימה את התרנגול, אולי יראה את אירופה וירוח לו. היא יצאה עימו לפני כחודש על סיפון האונייה מולדת, ור השבוע חזר קוקו לארץ, כשהוא רגוע ועליו.

למרות שכל נוסעי האונייה פינקו אותו, ירד משקלו של קוקו בארבעה קילוגרם. "אין דבר", אמרה שמחה פורטורטי, "זה לא יזיק לו. הוא היה זקוק לדיאטה."

משפט

חוק

מפגר

האם מסוגל מפגרי-ביטול לשבת על ספ-סלה-הנאשמים כנאשם רגיל?

על שאלה זו התבקשה להשיב שופטת בית-משפט השלום הדסה בן-עיתו, עת הובא בפניה עמי שוניה (16) החולוני, שנאשם בגניבת שתי קופסאות חומרי-ניקוי רם ספצי-אל בשחי 1.16 ל"י. לאחר שהקריאה את כתב-האישום, פנתה (המשך בעמוד 29)

מוזמן לא קיבלתי הזמנה כלייך מקורית לחתונה. ראו בעצמכם:

בעה"י בטנגלה (ובטכסי) ובזמן קרוב וי אמרו אמן. הורי האזה יהודית ושלמה צוברי. אם הקרבן לונה מוסקונה (משכן). הרינו מזמינים את כבוד מעלתכם לבוא לטקס העגאת מישה לבית מישכן קורבן לאלה המהודרה הדרה לבית צוברי. טקס ההקרבה ייערך במיבצר שילטון ה' נשים בבית יוצי' העולמית, ברח' דוד המלך 38, ביום שני, 23.12.1968, ב' בטבת תשכ"ח, ח' (חסא) של חנוכה, בשעה 7.30 בערב.

הבעת תנחומים במקום. מקוריות רבות!

למטרות צילום

אם את חושבת שפרחטיים הוא מה ש'רשם הרופא בשבילך, מדוע לא כתבתי ל-35/1? אך בתנאי אחד: עליך להיות בת 18-17, מסביבות תל-אביב או רחובות, ופרטוגיית. כי 35/1 רוצה להכירך למטרות צילום, ביקר!

לשון חדה

"לרוחי החביבה לעיתים, שלום. תמהתני איכה תנסחי בקשתה של אשה בת 38 להתקשר דרך מורן, לרעים לעט, לשיחה ולהזכרות. אולי, אם אספר לך אי-שית מפה לאוזן, כי אשה זו הינה קולגה שלך למיקצוע העיתונאות - תשייף עובדה זו את חודי לשונך". 35/2: אני דוקא שותקת.

טיפר לי מישה: היה הסכם בני לבין

אשתי: מתי שאני צועק, אני יוצא החוצה. ומתי שהיא, היא יוצאת החוצה. לבטוף, מיום החתונה ועד הגרושין, כל היום הייתי כחוקן.

חום ירושלמי

"אני סתם עוד ישראלית בודדה בניכר, שמשש מתה למיכתבים, במיוחד אם הם יהיו מירושלמי חם ואינטליגנטי, כותבת 35/3.

"פרטים על עצמי: בת עשרים בקרוב, לומדת כבר כמעט שנה וחצי בארצות-הברית, לקראת התואר הראשון (שיושג, אם ירצה השם, ביוני). ונמאס, נמאס, נמאס נורא מכל האמריקאים הסבונים, והישראלים השחצנים, הממלאים את אולמיה-הרצאות ב-בוסטון, לא איכסת לי בן כמה שיהיה, או איך הוא נראה, העיקר שיהיה מוכן לכ' טוב המון, המון. ושיהיה כאמור אינטליגנטי וחם, חם, חם... כי אני מתגעגעת לקצת

נערת השבוע

מכתקוים ארותי

חום אנושי, ירושלמי. קר לי פה! (לא מב' חינה אקלימית). או אם אתה נשארת חם, למרות הקור השורר עתה בירושלים, כתוב לה. כבוסטון הרבה יותר קר.

עגלת זבל, כך קוראים לתפריט מסויים,

במטעדה לא פחות מסויימת על מרכז הכר' מל. תגידו מה שתגידו, האוכל באמת מוגש

בתוך עגלת-זבל, המשמשת כמגש. כשהזבל הוא חתיכת נקניק, כבד, בשר, ביצים ו-עגבניות.

רעיונות של חיפאיוס

מעוותת וצרת-מוחין

קשה להאמין, אבל זוהי עובדה. בן ה-32, מתכנן מחשבים אלקטרוניים. הוא מבטיח שעניו שחורות כעורב. ואני מזוהירה: אין לו תחביבים מיוחדים במינם. אבל אם את מעמתת וצרת-מוחין, את לא מוכרחת לכ' טוב אליי.

את יודעת, זה שגוא עליו! ברור?

ועוד טיפר לי מישה: כשבחורה באה

אלי ואמרה לי: 'מישקה, דבר אלי בחמ"י מות... אמרתי לה: 'שתישרפיו'

על הגובה

35/5 מבקשת שאדגיש בעיקר את הגובה: "מפני שאני לא נחשבת בין הנמוכות. אני בת 17 וחצי, נחמדה ומשתעממת לבד ב' בית". והיא רוצה אותך נחמד ומעל 180 ס"מ. והעיקר, שתאהב לבלות. או אם אתה על הגובה, כתוב.

אדיש ובטלן

תראו מה יש לנו כאן: 35/6 הוא "בחור בן 18, משועמם, לאחר בחינות הבגרות, ולפני הגיוס לצבא. ציני, אדיש ובטלן". אבל, הוא מבטיח לך המון מחשבה וריכוז, בתנאי שתכתבי לו. וכי חשבת לרגע אחרת?

רק בגלל השרשרות, שהן נורא באופנה כעת, מצאתי את רונית. היא עמדה וקנתה לאמה שרשרות לצוואר, כמובן בתנאי שגם היא תענוד אותן. בין בחירת שרשרת אחת לעברית קיטיימ'שפט: "אני בת 15 וחצי, לומדת בגימנסיה, במגמה הומנית, בכיתה השישית". רונית צעירה עדיין מכדי להחליט מה רצונה להיות כשנתגל: "ארכיטקטית או שחקנית". מה שבטוח עם פנים כמו שלה, יש לה כל הסיכויים, לא כך? כבר עכשיו היא בחברה סלונית, אבל רק של בני כיתה. אין לה חבר, אבל יש לה אחות קטנה, שתמיד מפריעה לה להכין שעורים, דבר שלא מפריע לה להיות תלמידה חרוצה.